

इत्थं अभिन्नमुखहायम् उक्तवत् अत्र माधवे
 जहास मल्लिसहितो राजा तस्मै तुतोष च । 195
 न 'एवम् अन्यायतः किञ्चिन् माधवस्य शिवस्य वा,
 इति तत्र सभासद्भिः सान्तरहासम् उदोरिते । 196
 पुरोहितः सो ऽथ ययौ हारितार्थी विलज्जितः,
 कासां हि न 'आपदां हेतुर अतिलोभान्धबुद्धिता । 197
 तौ च धूर्तौ ततस् तत्र तस्थतुः शिवमाधवौ
 परितुष्टनृपावाप्तप्रसादसुखितौ चिरं । 198

एवं सूत्रशतैस् तैस् तैर् जिह्वाजालानि तन्वते
 जालोपजीविनो धूर्ता धरायां धीवरा इव । 199
 तत् तात मिथ्या कनकपुरीं दृष्टाम् इव ब्रुवन्
 एषो ऽपि वञ्चयित्वा त्वां विप्रो मत्प्राप्तिम् इहति । 200
 अतः सम्प्रति मा भूत् ते मद्विवारुकृते त्वरा,
 स्थिता 'अस्मि तावत् कन्या 'एव, पश्यामो भविता 'अत्र किं । 201
 इत्थं उक्तः सुतया राजा तया कनकरेखया
 परोपकारी स तदा ताम् एवं प्रत्यभाषत । 202
 यौवने कन्यकाभावश्च चिरं पुत्रि न युज्यते,
 मिथ्या वदन्ति दोषं हि दुर्जना गुणमत्सराः । 203